

[Rahbæk Møller]

nugældende regler i urimeligt omfang favoriserer ejere frem for lejere og i øvrigt præmierer gældsætning og dermed medvirker til at forværre landets økonomiske situation.

I foregående folketingssamling stillede et flertal i folketinget forslag om en begrænsning af rentefradragsretten. Forslaget brød imidlertid sammen på grund af uenighed mellem socialdemokratiet og det radikale venstre.

Det fremgår af statsministerens åbningstale, at regeringen ikke agter at gøre et nyt forsøg på at finde en løsning. Derfor har forslagsstillerne fundet det nødvendigt at give folketinget lejlighed til at diskutere denne problematik ved fremsættelse af et forslag om afskaffelse af rentefradragsretten over en periode på 15 år.

Sammen med rentefradraget bør lejeværdibegrebet og vedligeholdelsesfradraget aftrappes. Fradragsretten for ejendomsskatter er et levn fra den tid, hvor der var fradragsret for indkomstkatten, og bør fjernes straks.

I øvrigt henvises til de bemærkninger, der ledsager forslagene, idet disse samtidig anbefales til tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om statsligt indskud i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S.

(Lovforslag nr. L 19. Fremsat 9/10 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ervin Jensen (S):

Det foreliggende lovforslag har til formål at bemyndige industriministeren til at foretage et rentefrit indskud i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S på indtil 150 mill. kr. Det betyder en udvidelse fra de nuværende 100 mill. kr. til 150 mill. kr., altså en udvidelse af rammen med 50 pct.

Lovforslaget indgår i den række af erhvervsfremmeforslag, som blev aftalt imellem regeringen, socialdemokratiet og de tre øvrige forligspartier. Hensigten er igennem denne ordning, populært kaldet EM-låneordningen, at sikre, at industrien får den nødvendi-

ge tilførsel af kapital til en udbygning og fornyelse af produktionsapparatet, men også til en omstilling af produktionen og afsætningen.

Umiddelbart lyder en forøgelse af statens investering på 50 mill. kr. i Finansieringsinstituttet ikke af særlig meget, men man må erindre sig, at dette tilskud suppleres med optagelse af lån svarende til 3 gange den indskudte kapital. I henhold til de i bemærkningerne til lovforslaget foretagne korrektioner betyder det, at den samlede låneramme udvides med 160 mill. kr. Når denne låneramme på de 160 mill. kr. er opfyldt, vil der totalt set være tale om investeringer i en endnu større størrelsesorden, idet de virksomheder, der modtager lånene, forventes at ville investere midler herudover.

Vi er tilfredse med, at der ved den foreslåede lovændring også sker en tilpasning af de gældende administrationsregler, således at ordningen udnyttes mest hensigtsmæssigt og med det største udbytte.

Vi ved alle sammen, at de nuværende internationale konjunkturer også har ramt vor industri og håndværk, hvilket bl. a. har betydet øget arbejdsløshed. Det er vor opfattelse, at vi igennem vor erhvervspolitik skal imødegå de værste virkninger heraf. Derfor ser vi det foreliggende lovforslag som udtryk for, at regeringen ønsker handling over for industrien og håndværket til gavn for både beskæftigelsen og eksporten.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne tilsige vor støtte til lovforslaget og håbe på en positiv og hurtig udvalgsbehandling.

Fogh Rasmussen (V):

Udviklingen har vist, at Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk har en funktion at udfylde. Der er behov for en belåning, skal vi sige i tredje lag, ud over den almindelige og den særlige realkredit. Dette understreges af, at den låneramme, som har været gældende for Finansieringsinstituttet, efter de oplysninger, der foreligger, er blevet fuldt udnyttet. Derfor kan vi give tilslutning til at forøge kapitalindskuddet i Finansieringsinstituttet.

Jeg vil dog straks tilføje, at det selvfølgelig ikke er sådan, at vi falder i svime over den forbedring, der her sker af lånemulighederne,

[Fogh Rasmussen]

men i en tid, hvor erhvervslivet er stillet over for store vanskeligheder, må vi selvfølgelig hilse et lille positivt bidrag som dette velkommen. Derfor skal vi gerne medvirke til en positiv og velvillig udvalgsbehandling.

Jeg vil godt stille det spørgsmål til ministeren, om ikke der var behov for at undersøge lidt nøjere, om der i det udmærkede arbejde, som udføres af Finansieringsinstituttet, skulle være opstået nogle nicher, nogle udekkele belåningsområder inden for håndværket og den mindre industri. Det er jo sådan, at der ved siden af Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk er blevet etableret et nyt lignende finansieringsselskab, som en række erhvervsorganisationer og pengeinstitutter og andre institutioner har stillet sig bag ved. Jeg vil gerne stille industriministeren det spørgsmål, om det er indgået i industriministerens overvejelser, at det, svarende til, at man nu øger indskuddet i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk, også kunne være rimeligt at foretage indskud i dette nye finansieringsselskab, sådan at belåningsområdet inden for håndværket og industrien kan blive fuldt dækket.

Dyremose (KF):

Industriministeren skriver i sin fremsættelse, at regeringen finder det nødvendigt med en yderligere styrkelse af konkurrenceerhvervene. Det er vi fuldt og helt enige i; vi mener, at der er et meget kraftigt behov på dette område. Den bedste måde at styrke konkurrenceerhvervene på er ved at give virksomhederne lov til at tjene penge, bl. a. på hjemmemarkedet, så vi ville egentlig have hilst det mere velkommen, hvis industriministeren havde foreslået at ophæve prisloven eller havde foreskrevet nogle af sine kolleger, at de ikke skulle lægge så mange restriktioner og byrder på erhvervslivet.

Men når man nu ikke vil gå den vej, så må vi jo hilse også små forbedringer velkommen, og vi synes, at en forøgelse af indskuddet i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk er en udmærket vej. Ordningen har fungeret godt og hensigtsmæssigt og har været til gavn for mange virksomheder, og vi kan fuldt og helt støtte det foreliggende forslag, selv om vi altså ikke føler, at det løser alle erhvervenes problemer.

Vi har bemærket, at udlånsrammen for 1980 på nuværende tidspunkt er opbrugt. Det er derfor meget uheldigt for de virksomheder, der søger lån, at der kan komme en forsinkelse med hensyn til deres mulighed for at opnå lånet, og vi havde egentlig tænkt os at henstille, at man under hensyntagen til, at sagen er vældig godt belyst, og at vi kender Finansieringsinstituttet og dets virksomhed, gennemførte det foreliggende lovforslag uden udvalgsbehandling, således at man kunne komme hurtigt igennem. Vi ser i hvert fald ikke behovet for yderligere at kulegrave det foreliggende lovforslag.

Lawaetz (FP):

Jeg er klar over, at der er bred enighed om tilslutningen til dette lovforslag, og derfor behøver man ikke at spille så meget krudt på det, for det går igennem, ligegyldig hvad fremskridtspartiet mener.

Jeg vil da godt sige formildende, at også efter vort synspunkt er det bedre at låne pengene ud end at give kontante tilskud. Man bør vel nok lige sige, at det trods alt er en form for tilskud. Jeg går ud fra, at industriministeren vil benytte hele beløbet, det vil sige, at vi på et eller andet tidspunkt når et udlån på 600 mill. kr., idet det bliver 4 gange de 150 mill. kr. Sådan må vi vel lægge det op. For at man ikke skal tro, at det er den rene erhvervsstøtte, der ingenting koster, så bør det siges, at det koster altså, at man låner disse penge ud rentefrit. Omregnet på årsbasis – idet jeg for at gøre det nemt går ud fra, at industriministeren når op på at udnytte de 150 mill. kr. – bliver det noget med 25–30 mill. kr., staten taber i renteindtægt, så det vil sige, at det alligevel må oversættes til en form for tilskud til erhvervslivet. Altså kan man kun ræsonnere over, om det er et fornuftigt sted at gøre det, eller om det er et ufornuftigt sted. Og skal det så endelig være, så er det et fornuftigt sted.

Det vil sige, at mine principbetragtninger må gå ud på, at det triste ligger i, at det er nødvendigt med den slags foranstaltninger. For at følge hr. Dyremoses bemærkninger op må jeg sige, at vi naturligvis hellere så, at erhvervslivet var så sundt, at det ikke var nødvendigt at give nogle indspørgtninger, gøre noget kunstigt for at få erhvervslivet til at investere. Det er altid forbundet med en

[Lawaetz]

risiko for konkurrenceforvridning. Man må håbe, at pengene bliver benyttet så fornuftigt som muligt – der er nævnt en række specielle formål – og det håber jeg man kan leve op til for så vidt angår disse 25–30 mill. kr., som skatteborgerne giver ud på det.

I princippet er mit parti imod enhver form for kunstige tilskud. Da forslaget bliver vedtaget, kan industriministeren i dette tilfælde være ligeglad, men jeg vil benytte enhver lejlighed til at sige, at vores erhvervs politik går ud på at lave hele erhvervslivet så sundt, at det ikke er nødvendigt, at vi giver tilskud både i den ene og den anden ende.

Rahbæk Møller (SF):

Det er gribende i disse tider, hvor vi får den ene erhvervsstøttelov efter den anden, at sammenligne dem, der kommer fra skatteministeren, med dem, der kommer fra industriministeren. Her må jeg konstatere, at industriministeren har været så langt den mest beskedne. Det foreliggende lovforslag koster renten af indskuddet på de 50 mill., det vil sige en 8–9 mill. kr. årligt. Det er småpenge sammenlignet med, hvad der hældes ud i form af skattelettelser; alene investeringsfradraget koster ½ mia kr. årligt. Nu får vi jo mulighed for under udvalgsarbejdet at få belyst, hvorfor regeringen har prioriteret de indirekte ordninger så meget højere end de direkte. Det vil blive interessant at se, hvilke økonomiske analyser der ligger bag denne prioritering.

Om det foreliggende forslag skal jeg i øvrigt gøre to bemærkninger.

Det er meningen, at ordningen skal administreres af Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk. På trods af navnet er dette institut helt overvejende domineret af industrien, hvilket har ført til, at Håndværksrådet har oprettet sit eget finansieringsinstitut. Det var vel rimeligt, at håndværket fik en andel af de statslige midler.

Det ville også være rimeligt, om der blev stillet visse krav til virksomheder, der modtager statsstøtte. Specielt burde det være en forudsætning, at virksomhederne stillede et antal praktikpladser til rådighed for EFG-elever, der står i forhold til virksomhedernes størrelse. Det er en af vor tids store tragedier, at så mange unge ikke får nogen erhvervsuddannelse overhovedet. Det er vel

også et stort problem for erhvervslivet, hvad arbejdsgivernes analyser af paradoksproblemet viser. Der er mangel på faglært arbejdskraft, samtidig med at en væsentlig del af ungdommen er arbejdsløs og uden uddannelse. Det burde være en betingelse for at få nogen form for statslig støtte, at virksomhederne bidrog til at løse dette problem.

Med disse bemærkninger skal jeg give tilsagn om et velvilligt udvalgsarbejde.

Janne Normann (RV):

Vi er i det radikale venstre tilfredse med Finansieringsinstituttets virksomhed indtil nu og med forslaget, som industriministeren har fremsat her. Vi vil i udvalget gerne høre lidt mere om, hvad der menes med en fornyelse af den hidtidige aftale mellem industriministeriet og Finansieringsinstituttet. Når det drejer sig om at låne penge ud til en lav rente, er det meget betryggende, at det er Finansieringsinstituttet, der gør det; vi ser altså meget nødig politisk indflydelse på udvælgelsen af de virksomheder, der kan få lån, men det ligger formentlig heller ikke i bemærkningerne. Vi kan tilsige et velvilligt samarbejde omkring dette forslag.

Mimi Jakobsen (CD):

Det foreliggende forslag er jo en del af det økonomiske forlig, som CD har indgået med andre partier i foråret, og jeg kan sige, at det er en del af dette forlig, som vi er meget glade for. Vi håber på en meget hurtig vedtagelse af forslaget.

Alfred Hansen (DR):

Forslaget kommer ikke uventet for retsforbundet. Vi har jo tidligere set tilsvarende forslag, og jeg kan ikke være mere positiv over for dette forslag, end vi har været ved tidligere lejligheder.

Jeg er naturligvis enig i et af de synspunkter, visse ordførere har givet udtryk for, nemlig at det danske erhvervsliv ikke har det ret godt. Jeg tror heller ikke, at en vedtagelse af lovforslag nr. L 19 vil ændre udviklingen i en heldigere retning på mærkbar måde. Det er et tegn på et sygt samfund, og det er et tegn på et usundt erhvervsliv, hvis vi brandskatter befolkningen og lader de penge gå over statskassen og ud til bestemte dele af erhvervslivet efter de forhåndenværende

[Alfred Hansen]

søms princip, hvad dette forslag netop er et udtryk for.

Jeg vil gerne spørge ministeren, hvad den samfundsmæssige effekt med hensyn til beskæftigelse vil blive af en vedtagelse af dette forslag. Hvor mange flere vil der komme i arbejde? Hvor meget vil f. eks. eksporten kunne forbedres? Hvor megen import vil vi kunne undvære, når vi får vedtaget lovforslag nr. L 19?

Jeg synes, det var interessante udtalelser, der kom fra den konservative ordfører, hvis synspunkt jo var, at man skulle ophæve prisstoploven. Jeg er helt enig i denne betragtning, for det er en naturlig konsekvens af, at vi har en statslig styring af vort såkaldt frie erhvervsliv. Skulle man forstå den konservative ordførers udtalelse derhen, at hvis man ikke havde haft noget, der hed prisstoploven, så ville det konservative folkeparti med brask og bram have stemt imod lovforslag nr. L 19?

Jeg synes også, at det, der kom fra SFs ordfører, var tankevækkende, for det fortæller lidt om, hvilket dilemma man er ved at bringe det danske erhvervsliv ud i. Hvis vi fra samfundets side, af de offentlige kasser, skal støtte dansk erhvervsliv, så må vi selvfølgelig også stille krav til erhvervslivet, så må vi forlange noget til gengæld. Det er da at tone rent flag, at de socialistiske partier ønsker en statslig, politisk styring af dansk erhvervsliv, og det bliver der grobund for, hvis man fortsætter med den subsidiering, som jo ikke har reddet dansk erhvervsliv, selv om man har haft den gennem en årrække, men som har bragt erhvervslivet ind i en dårligere udvikling, både konkurrencemæssigt, beskæftigelsesmæssigt og indtjeningsmæssigt. Det er ganske vist småbeløb, der er tale om i nationaløkonomisk sammenhæng, men her er det også et spørgsmål om principper.

Jeg tror, at vi meget hurtigt bliver nødt til at foretage mere indgående konsekvensberegninger af hele vores statssubsidierede erhvervsliv. Hvad fører det med sig af strukturforvridning og af unfair konkurrence? Hvilke syge virksomheder holdes i live på de sunde virksomheders bekostning?

Jeg kunne fortsætte, men skal ikke forlænge debatten yderligere. Jeg skal kun konkludere, at retsforbundets holdning til forslaget er, at vi må stemme imod, ikke fordi vi vil

være onde ved erhvervslivet, men fordi vi gerne vil være gode ved erhvervslivet, og det tror vi ikke man er på lang sigt ved at statsubsidiere erhvervet.

Steffensen (KrF):

Da mit partis ordfører, hr. Arne Bjerregaard, ikke kan være her i øjeblikket, skal jeg blot sige, at det er jo således, at dette forslag er en del af det økonomiske forlig fra maj. Det er et forslag, vi fra kristeligt folkepartis side ser med megen glæde på bliver gennemført, idet vi alle ved, at det er en hårdt tiltrængt hjælp til erhvervslivet, hvorfor vi naturligvis vil være meget positive og håber, at det hurtigt kan blive vedtaget og kan komme til at fungere.

Vi finder ikke, at det er en ordening, som på nogen måde vil medføre en uheldig udvikling for erhvervslivet, al den stund støtten gives i form af lån. Vi mener absolut, at det er en god hjælp, der her ydes erhvervslivet, hvorfor vi gerne vil støtte forslaget.

Industriministeren (Erling Jensen):

Det er længe siden, jeg har fået en så imponerende opbakning til et lovforslag som i dag. Jeg skal takke forligspartierne, der har været med til at skabe dette forslag og baggrunden for det. Men jeg skal også takke de adskillige andre partier, der, så vidt jeg kunne høre, til 100 pct. bakkede lovforslaget op, selv om de benyttede lejligheden til at beskæftige sig negativt med andre problemer, der ikke indgår i lovforslaget.

Jeg skal meget kort besvare et par spørgsmål, der er rejst.

Hr. Fogh Rasmussen og hr. Rahbæk Møller rejste problemet om at splitte administrationen af EM-lånene. Det gør jeg mig ingen tanker om, og jeg har ikke for nærværende midler, der kan bruges til det formål, hr. Fogh Rasmussen i øvrigt nævnte. Jeg har grund til at mene, at Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk har haft en overordentlig heldig hånd i administrationen af de første 98 mill. kr., der faktisk har været til rådighed, og jeg finder det naturligt ikke at splitte administrationen, men fortsat at holde den samlet. Jeg erindrer om, at Finansieringsinstituttet har enhver mulighed for at tilgodese også de mindre virksomheder efter sine statutter.

[Industriministeren]

Jeg forstod på, jeg tror, det var fru Janne Normann og hr. Alfred Hansen, at man godt i udvalget vil vide lidt mere om, hvordan Finansieringsinstituttet har administreret disse ting, og hvordan spillereglerne mellem industriministeriet og Finansieringsinstituttet er og tænkes etableret. Det vil for mig at se kunne dokumentere, at EM-ordningen administreres tilfredsstillende i Finansieringsinstituttet.

Til fru Janne Normann kan jeg da sige, at jeg og regeringen gør os ingen tanker om at øve politisk indflydelse på udvælgelsen af enkelte virksomheder, hverken i denne lov eller i andre erhvervsfremmelove, vi beskæftiger os med. Det er nok også et godt svar til hr. Alfred Hansen, der var lige ved at svinge socialiseringsspøgelset over denne lovgivning, hvad jeg tror at ledelsen for Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk vil føle sig stærkt overrasket over.

Så kan jeg i øvrigt over for hr. Lawaetz bekræfte, at det, der er samfundets indsats, dels er risikovillighed, dels er et tab af renteindtægt af de midler, der stilles til rådighed fra statens side. Jeg kan også til hr. Lawaetz supplerende sige, at jeg tror, at de oplysninger, man, hvis man ønsker det, vil have nemt ved at få gennem industriministeriet fra Finansieringsinstituttet, vil kunne dokumentere, at det hidtil har været i stand til at leve helt op til de beskrevne formål og fortsat vil være det.

Til hr. Rahbæk Møller skal jeg sige, at vi ikke har tanker om at stille andre krav til anvendelsen af disse midler end dem, der er knyttet til bedømmelsen af låneværdigheden og opfyldelsen af de formål, der er beskrevet i lovgivningen.

Endelig skal jeg til hr. Alfred Hansen sige, at jeg tror, vi under udvalgsarbejdet i kraft af de hidtil behandlede aktiviteter vil kunne antyde en hel del om den samfundsmæssige effekt både på eksportområdet, på miljøfremmeområdet og på energibesparelsesområdet, sådan at vi kan sige lidt generelt om eksport- og beskæftigelsesfordelene, som der for mig ikke er tvivl om eksisterer. Men at give nogle konkrete tal på det er af naturlige årsager ikke muligt, hvad jeg tror hr. Alfred Hansen selv er ganske klar over.

Jeg skal takke for en overordentlig velvilig behandling, og jeg er glad for, at dette lovforslag indleder industriministerens lov-

kompleks her i forsamlingen. Jeg tager det som et godt tegn, at vi begynder på denne måde, og håber, vi kan fortsætte ligedan.

Dyremose (KF):

Hr. Alfred Hansen er også i dette tilfælde en mester i overfortolkningens kunst.

Den ordning, vi snakker om her i dag, har eksisteret siden 1973, og rammen er blevet udvidet i 1976. Jeg tvivler på, at det ville være nok for erhvervslivet, hvis vi fjernede prisstoploven. Der er mange andre ting, der også skal ændres.

Hr. Alfred Hansen ved udmærket, at det konservative folkeparti foretrækker et frit erhvervsliv, at vi ikke er så begejstrede, når det er nødvendigt at lave erhvervsfremmende ordninger, men vi anerkender i den nuværende økonomiske situation, at det er nødvendigt. Når det er nødvendigt, så foretrækker vi generelle ordninger, og blandt de generelle ordninger er en ordning som nærværende, hvor der er tale om en låneordning, blandt de mere fordelagtige. Derfor tror jeg altså ikke, selv om jeg gerne ville have industriministeren til at fjerne prisstoploven, at det vil være nok til at få os til at stemme imod. Jeg er ret sikker på, at vi også i dette tilfælde ville stemme for lovforslaget.

Alfred Hansen (DR):

Jeg har ikke forsøgt at tillægge hr. Dyremose udtalelser, hr. Dyremose ikke er kommet med.

Hr. Dyremose benyttede behandlingen af lovforslag nr. L 19 til at sige noget negativt om prisstoploven, og disse synspunkter er jeg naturligvis enig med hr. Dyremose i. Men hr. Dyremose afsporer debatten ved at begynde at tale om prisstoplov fremfor at holde sig til lovforslaget, og så må jeg vel nok have lov til at bede om en forklaring på, om man af de to onder ville vælge en ophævelse af prisstoploven og dermed stemme imod lovforslag nr. L 19. Nu kan jeg forstå, at hr. Dyremoses ærinde bare var at sige noget negativt om prisstoploven, som der også er al god grund til at sige noget negativt om, men at hr. Dyremose ikke på noget tidspunkt ville have stemt imod erhvervsstøtte. Så det var dog også en afsløring.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

Hvis vi, som hr. Alfred Hansen antydede det, havde frit valg mellem at ophæve prisstoploven og at vedtage dette lovforslag, så er der ingen tvivl i mit sind om, at vi ville vælge at ophæve prisstoploven. Det ville gavne erhvervslivet meget mere, end dette forslag kommer til. Men det frie valg har vi ikke, fordi forligspartierne ikke ville være med til det, og inden for de muligheder, vi har, vælger vi derfor så udpræget at stemme for dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond.

(Lovforslag nr. L 20. Fremsat 9/10 80).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Ervin Jensen (S):**

Det foreliggende lovforslag har i lighed med det foregående punkt på dagsordenen til formål at forstærke og videreføre indsatsen over for erhvervslivet.

Lovforslaget går ud på at udvide Danmarks erhvervsfonds beløbsramme fra 22 mia kr. til 30 mia kr., inden for hvilke man kan yde eksportgarantier og -kreditter. Man er nemlig nu meget tæt på at have opbrugt den ramme på 22 mia kr., man fik ved ændringen af nærværende lov i 1977.

Det stigende behov, der har været for at udnytte eksportkreditterne, er i sig selv et

bevis for, at loven, i den periode den har været gældende, har virket efter sin hensigt. Der er god grund til at efterkomme ønsket om at udvide garantirammen, da loven har haft afgørende indflydelse på den danske eksports og det danske erhvervslivs udvikling. Det stigende behov har vi oplevet, selv om der har været en generel afmatning i store dele af vores erhvervsliv. Det er også kommet til udtryk ved, at der har været en pæn stigning i vores eksport. Man har dog i fonden i samme periode også oplevet en forøgelse af tabene, idet disse i 1979 har været på 121 mill. kr.

Nu finansieres ordningen jo gennem de risikopræmieindtægter, som kommer ind fra garanti- og kautionstagerne, så selv om de nuværende konjunkturer betyder tab i disse år, må vi forvente, at præmieindtægterne i det lange løb dækker opståede tab.

Jeg vil gerne her henlede opmærksomheden på afsnittet i industriministerens fremsættelse, hvor ministeren nævner styrkelsen af eksporten fra de mange mindre virksomheder. Efter mit kendskab til den daglige administration af garantigivningen er det her, de fleste kritikpunkter har været. Jeg er derfor tilfreds med, at folketingets erhvervsudvalg kommer på besøg hos Danmarks erhvervsfond, således at vi får mulighed for at drøfte disse problemer med dem, som til daglig har administrationen af ordningen. Det er nemlig socialdemokratiets opfattelse, at vi også ved disse eksportkreditter skal tage hensyn til de mindre virksomheders vilkår. Vort erhvervsliv kendetegnes ved mange små virksomheder, og en fortsat god udvikling af dem og deres eksportmuligheder vil blive til gavn for samfundet fremover, både for så vidt angår vor betalingsbalance og for så vidt angår vore beskæftigelsesproblemer.

I øvrigt er det socialdemokratiets opfattelse, at den gældende lov og det foreliggende lovforslag er udtryk for, at vi lægger afgørende vægt på at styrke de danske eksporterhverv. Jeg skal derfor anbefale lovforslaget og tilsige vor positive medvirken ved den kommende udvalgsbehandling.

Fogh Rasmussen (V):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Jens Peter Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg ganske kort sige, at venstre mener,